



De stortbui voorbij

DE STORTBUI VOORBIJ

PIETER NELLETTJE

TITEL: DE STORTBUI VOORBIJ

Foto's uit het familiearchief

De teksten zijn afkomstig uit het dagboek van Puck

De gedichten & citaten zijn toegevoegd door Pieter Nelletje

10 Mei tot en met 23 Augustus 2000

© PIETER NELLETTJE

IN HET RAD
VAN DE SCHEPPING
ZWERFT DE MENSELIJKE ZIEL
VRIJ ALS EEN VOGEL

Vandaag waren we vrij, want de kantorentocht in Jakarta is klaar. We hebben vandaag uitgeslapen, geshopt en gegeten. Het was erg interessant. We zijn ook nog naar het Vrijheidsplein geweest. Daar was een enorm monument waar vaak demonstraties worden gehouden. Normaal gesproken maakt men daar foto's van het monument, maar de mensen daar maakten liever een foto van ons. Ik had daar weinig behoefte aan. Je wordt namelijk helemaal gek van al die aandacht en opmerkingen van de Indonesiërs.

Af en toe maakte men stiekem foto's. Haha, wij met onze rug naar die mensen toe, pleuren ze hun kindjes achter ons neer. Zodoende hadden ze toch nog wat spectaculaire plaatjes voor hun fotoboeken.

Van hun kindjes en Westerse achterwerken! Verder ben ik blij als ik Jakarta uit ben, want is een behoorlijk vermoeiende drukke vieze stad. Maar het is ook heel grappig om te zien hoe de mensen hier leven!

Hoe is het met het Wereld - Nederland - nieuws? En hoe zit het met de devaluatie van de roepia? Hoe is de koers? Wij snappen er niks van. En weet je toevallig ook het saldo van mijn bankrekening?

Hebben jullie nog iets gehoord over de Vredesverklaring van Atjeh? Wij waren vandaag lekker toeristisch naar het Vrijheidsplein met bijbehorend paleis gegaan.

In de toren geweest en de smog van Jakarta bewonderd. Vervolgens wilden we terug naar het kakkerlakkenhotel toen er een enorme kolonie bussen met bijbehorende studenten (in de bus en op het dak) voorbijkwam.

Spandoeken, leuzen en kreten. Je kent het wel van TV. Alleen nu stonden er drie domme blanke toeristen met hun fototoestelletjes in het midden van het plein.

IK WAS VERRAST
JOU HIER TE TREFFEN
TERWIJL IK JE NIET VERWACHTTE
VREEMD VERTROUWD
HIER IN DE JUNGLE



NAAR LADY MACBETH:

HOOR, STIL

DAT WAS DE JUNGLE, DIE KRIJST

ALS DOODSHERAUT VOOR DE

VEROORDEELDEN...

